

NOTAT

Center for Økonomi

Berit Vangsgaard

bfvan@slagelse.dk

13. april 2016

Selvejende haller - hvad er rammen for en ny aftale?

Dette notat er udarbejdet på baggrund af møder afholdt i projektgruppen under 360 graders analyse på Kultur og Fritid vedr. selvejende haller og dialogmøde afholdt den 12. april med repræsentanter fra de selvejende haller. Mødet med de selvejende haller blev faciliteret af DGI, som holdt oplæg i forhold til danskernes idrætsvaner, de traditionelle idrætsfaciliteters udfordringer samt præsentation af modeller for tilskud fra andre kommuner.

Derudover er hentet inspiration samt citater fra 'Organisering og Drift', som er en hvidbog udarbejdet på opdrag af Lokale- og Anlægsfonden, maj 2012 af Troels Rasmussen, DGI Huse og Haller. Citaterne er i teksten fremhævet med kursiv, og der vil efter citatet være tekst og sidehenvisning.

Notatet er lavet for at forsøge at tydeliggøre, at forskellige politiske prioriteringer har betydning for aftalerne med de selvejende haller. Principperne i forhold til nye aftaler med de selvejende haller skal være politisk forankret, så det derudfra er muligt at lave forslag til nye aftaler.

Til sidst i notatet er en overordnet sammenligning mellem de kommunale og selvejende haller i Slagelse Kommune samt uddybende spørgsmål, der kan være relevante at drøfte i forbindelse med en principbeslutning for rammen.

Baggrund

I Slagelse Kommune er der 7 selvejende haller, hvoraf Agersøhallen er 'en halv hal'. Disse haller udgør sammen med de kommunale haller og enkelte øvrige haller den kapacitet, det er muligt at anvende til skolernes idrætsundervisning samt indendørs aktiviteter under Folkeoplysningsloven.

Den nuværende aftale for køb af haltimer udløber med udgangen af 2016, og en ny aftale skal træde i kraft senest 1.1.2017. Arbejdet med udarbejdelse af forslag til en ny aftale ligger i en projektgruppe, der er nedsat som en del af 360 graders analysen på Kultur og Fritidsområdet. Dette er besluttet i Økonomiudvalget.

Den nuværende aftale med de selvejende haller er opbygget på den måde, at Slagelse Kommune køber alle døgnets timer 365 dage om året i de selvejende haller.

Formålet med aftalen har været at:

- Indkøbe tid i de selvejende idrætshaller i Slagelse Kommune til brug for skoler, idrætsklubber mv.
- Sikre at brugerne af selvejende haller modtager en ensartet høj service.

Hallerne har med aftalen haft mulighed for at tilbagekøbe timer, hvis de har ønsket selv at disponere over lokalerne til egne arrangementer mv. Aftalen har været gældende i årene 2014 – 2016.

Folkeoplysningsloven

Folkeoplysningsloven er grundlaget i forhold til behovet for kapacitet i idrætshallerne. Ifølge denne lov skal kommunen stille egnede ledige lokaler til rådighed til foreninger, der opfylder lovens tilskudsbetingelser samt yde tilskud til lokaler og aktiviteter. Det gælder i forhold til eksempelvis idrætshaller som tilhører kommunen eller som er beliggende i denne. Der står dog ikke i Folkeoplysningsloven, hvor mange faciliteter en kommune skal have.

Kommunen har også pligt til at yde lokaletilskud til foreningers egne og lejede lokaler, når det gælder aktiviteter for personer under 25 år – og der kan ydes tilskud til aktiviteter for personer over 25 år.

Ejerskab af faciliteten

En af de væsentlige forskelle mellem de kommunale og selvejende haller er naturligvis ejerskabet. De kommunale haller er en del af den samlede kommunale bygningsmasse ligesom administrationsbygninger og skoler mv. Det betyder også, at disse haller indgår i den samlede politiske prioritering i forhold til kommunens ejendomsstrategi.

De selvejende haller har en bestyrelse, som er ansvarlig for etablering, renovering og udvikling. De selvejende haller er således en selvstændig enhed, som ofte er opstået på baggrund af lokale ildsjæle og et stort frivilligt engagement. I princippet kan en selvejende hal på denne måde ses som en selvstændig erhvervsdrivende, hvor en stor del af indtægterne dog kommer fra kommunen.

I modsætning til de kommunale haller er der formelt ikke en kommunal redningskrans i de selvejende idrætsfaciliteter, hvilket medfører risiko for konkurs. Man kan med andre ord sige, at de selvejende idrætsfaciliteter kan etableres uden kommunalpolitisk accept, men til gengæld risikerer de også at gå til grunde uden, at kommunen reagerer. (Organisering og Drift s. 19)

Driftsorganisation

De kommunale haller har en kommunal driftsorganisation bag sig. Hovedfokus har primært været at stille idrætsfaciliteterne til rådighed og sikre en stabil og god ramme om idrætsaktiviteterne. Det har i mange haller også haft den betydning, at der traditionelt ikke har været fokus på udvikling og fornyelse. Derudover kan kommunalfuldmagten også begrænse de kommunale haller i forhold til at igangsætte aktiviteter og skabe ekstra indtjening. I Slagelse Kommune har man for at skabe udvikling mv. ansat en aktivitetskoordinator, der skal være med til at skabe nye arrangementer på idræts- og fritidsområdet i samarbejde med foreningerne. Der kan også være en række stordriftsfordele ved en samlet kommunal driftsorganisation.

De selvejende haller kan være organiseret som en forening eller en erhvervsdrivende fond. De er ikke underlagt kommunalfuldmagten og har derfor umiddelbart en større frihed til at agere kommercielt, dog under hensyntagen til evt. kommunalt tilskud. De er som sådan heller ikke underlagt politiske beslutninger, men de er meget afhængige af beslutninger eksempelvis i forhold til tilskudsordninger, skolelukninger og foreningspolitik.

Nye idrætsvaner og udfordringer for idrætshallerne

Danskernes idrætsvaner har gennem de seneste år være under forandring. Generelt dyrker vi mere og mere idræt. Børn og unge dyrker fortsat de velkendte (ofte foreningsbaserede) idrætsaktiviteter som eksempelvis fodbold, svømning og gymnastik, men er også i højere grad begyndt at deltage i andre aktiviteter, som kan have anden organiseringsform. Billedet i forhold til de voksne – og seniorerne – er derimod, at der er sket en stor stigning i idrætsdeltagelsen. Det skyldes blandt andet, at der er kommet flere udbydere eksempelvis fitnesscentre og en stigning i selvorganiseret idræt.

Selvom der er flere, der dyrker idræt, er der sket fald inden for de idrætsgrene, der traditionelt benytter hallerne som facilitet. Det gælder blandt andet badminton og håndbold. Derudover er der anlagt mange kunstgræsbaner, hvilket betyder, at flere fodboldklubber kan træne udendørs hele året, og derfor ikke i så høj grad som tidligere benytter hallerne til indendørs fodbold. Dette er et generelt billede, som DGI præsenterede på mødet med de selvejende haller. Enkelte haller kunne ikke genkende billedet, men flere haller kunne godt se et fald i disse aktiviteter. I Slagelse Kommune anvendes hallerne dog også til en række andre idrætsgrene som eksempelvis inliner, volleyball, floorball, hockey og basketball.

Derudover er der nogle ændrede idrætstendenser:

- Fra inde til ude – løb, kunstgræs, cykling, mtb mv.
- Fra hal til sal – yoga, pilates, holdfitness mv.
- Fra det givne fællesskab til det valgte fællesskab – større mobilitet og mere kundeorienteret tilgang
- Fra idræt og sport til motion – fra kamp og stævner til sundhed og velvære
- Eventmotionisme – sæsonen går til næste Iron Man, halvmaraton ol.

Med ovenstående ændrede idrætsvaner og –tendenser kan hallerne såvel de kommunale som de selvejende få udfordringer, evt. først på sigt hvis de ikke allerede har det. Der kan derfor være behov for at tænke halfordeling og aktivitet i hallerne på en anden måde, end der tidligere er gjort. Økonomiske incitament i en ny aftale kan være med til at hjælpe en udvikling mod mere aktivitet og dermed udnyttelse af halkapaciteten på vej.

Udnyttelsesgraden i såvel de kommunale som selvejende haller er ofte baseret på den halfordeling, der er gældende for et givent år. Det giver imidlertid ikke et billede af den reelle udnyttelse af faciliteten, da der ikke er taget højde for ikke oprettede hold, ferier og aflysninger. Der er generelt et stort pres på hallerne i Slagelse Kommune i 'Prime time', hvilket kan siges at være mandag – torsdag kl. 16.00 – 21.00 fra efterårsferien til påske. Det er således primært på marginal-tidspunkter, der kan være mulighed for en bedre udnyttelse af kapaciteten.

Fordelingsprincipper

En stor del af indtægten i de selvejende idrætshaller er kommunalt finansieret, da kommunen betaler for skolernes og foreningernes anvendelse af faciliteten.

Grundlæggende er de kommunale tildelingsmodeller baseret på to meget forskellige principper: faste driftstilskud eller aktivitetsbaserede køb af tid.

De faste tilskud kan være et driftstilskud til forbrugsudgifter såsom lys, vand, varme og til finansielle poster. Faste tilskud tager ikke højde for forskelle i aktivitetsniveau, men giver den enkelte hal en stabil og sikker indtægt. Fast tilskud giver også kommunen stor budgetsikkerhed.

Aktivitetsbaseret køb af tid kan være på grundlag af afviklede aktiviteter og anvendte timer i hallen. Et sådant princip betyder, at de haller med mest aktivitet får flest ressourcer. Ved dette princip bliver der ikke taget højde for eksempelvis hallens stand og 'kundegrundlag', og der er budgetusikkerhed for både hal og kommune.

Der findes mange forskellige modeller inden for de enkelte overskrifter. Eksempelvis kan en aktivitetsbaseret model dreje sig om køb af et aftalt antal timer eller en mere rammepreget model.

Hvis ønsket er så megen aktivitet som muligt, kan det tale for en model, hvor kommunen betaler for det forbrugte antal timer, da der så er et incitament til at søge at udnytte øvrige timer. Dog er der umiddelbart ingen kommuner, som anvender en model, der er bygget op kun om aktivitetsbaseret køb af tid, da der ofte vil være et fast driftstilskud eksempelvis knyttet til skolernes brug af hallen.

I nogle kommuner skal foreningerne betale en timepris for deres forbrug af timer, og i andre stilles faciliteten gratis til rådighed. Der, hvor der er gebyr, kan det enten afregnes direkte til hallen eller til kommunen, som så giver det videre til hallen som en del af det kommunale tilskud. Når foreningerne skal betale for forbrugte timer, får de også et incitament til at give besked om eventuelle aflysninger.

Kommunen kan desuden vælge, at en del af tilskuddet skal være koblet op på andre målsætninger end blot aktiviteten. Eksempelvis har Faaborg-Midtfyn, hvis model blev præsenteret på dialogmøde med hallerne, et sund kost tillæg til foreningstimerne, hvilket betyder, at såfremt en hal tilbyder sund kost, får hallen et ekstra tillæg pr. foreningstime.

Eksempel på problemstilling

Et tænkt eksempel kunne stamme fra en almindelig idrætshal, som hvert år modtager kommunale tilskud og som modydelse stiller rammerne til rådighed for den lokale skole på alle hverdage mellem kl. 8 og 15. Endvidere har de lokale foreninger adgang til idrætshallen i hovedparten af de timer, som ligger mellem kl. 15 og 22 på hverdage. Foreningerne betaler måske et gebyr til idrætshallen, men dele af gebyret understøttes af kommunen i form af aktivitets- og lokaletilskud. I weekenderne spilles der kampe, arrangeret af de lokale foreninger og idrætsorganisationerne, endvidere afvikles enkelte fester, koncerter og udstillinger, som skæpper i idrætshallens kasse. Hvert år i sommermånederne fordeles foreningernes træningstimer for den kommende

indendørssæson, og kampprogrammer for de store holdboldspil fastlægges, hvorefter halinspektøren har et solidt overblik og sikkerhed for, hvordan det næste år kommer til at forløbe. I hovedtræk kendes også de økonomiske vilkår, da det meste er defineret af de kommunale tilskud og betalingsordninger.

Hvis der nu kommer en "djævelens advokat" på besøg i idrætshallen og får interesse for at undersøge den egentlige anvendelse af idrætshallen. En undersøgelse vil vise, at skolernes anvendelse er begrænset til vinterhalvåret, og at der i vinterhalvåret også er store huller i skemaet. Samme mønster genkendes i foreningernes anvendelse, men dog i noget mindre omfang. Den officielle timeplan viser, at der er fuldt booket, men tilstedeværelse i hallen vil vise, at der er hold, som ikke er blevet oprettet, og at der løbende er aflysninger. Samlet set er der således en pulje af uforbrugte timer. Endvidere er der forenings- og skoletimer, hvor kun den ene halvdel af idrætshallen anvendes, mens den anden halvdel står tom. Her ligger også et aktivitetsmæssigt potentiale. Imidlertid er der ikke rigtig nogen parter, som er interesseret i at melde ud om de ikke anvendte timer. Skolelederen er egentlig glad for at have råderet over idrætshallen i alle dagtimer, det gør skemalægningen let og åbner for "impulsive tiltag", som kan gøre skolehverdagen mere spændende. Halinspektøren har ikke nogen grund til at gøre opmærksom på de ledige tider, da de kommunale tilskud er begrundet med skolernes anvendelse, og han kan med rette frygte, at en fokusering på de mange ikke forbrugte skoletimer vil føre til reduktioner i de kommunale tilskud. På foreningsområdet er billedet det samme. De ikke forbrugte foreningstimer har foreningslederne ikke nødvendigvis lyst til at meddele sig om. Det kan skyldes, at der ikke er etableret egentlige og lette kanaler at meddele sig igennem, eller at en reduktion i timetallet risikerer at føre til færre tildelte timer ved næste halfordelingsmøde. Endelig er foreningens gebyrbetaling for de tildelte timer begrænset, hvorfor de økonomiske omkostninger er meget små. Også her kan halinspektøren være i den situation at ikke forbrugte timer, som udløser kommunalt tilskud er lette at håndtere og sikrer penge på kontoen, hvorfor der ikke er noget incitament til at meddele sig om de ikke anvendte timer. Fra kommunal side er der heller ikke voldsom interesse for at blande sig, hvilket skyldes en tradition for selvstændig styring og ledelse i idrætsfaciliteterne. Hvis kommunen begynder at berøre disse "udnyttelses-spørgsmål", risikerer der at komme modstand fra såvel foreninger som faciliteter. Og en stigende administration af timerne vil medføre øget kommunal udgift, hvilket heller ikke er videre interessant.

Der er således en gordisk knude, hvor parterne gensidigt har interesse i at fastholde status quo. Umiddelbart kan denne stiltiende alliance og balance fortsætte i mange år, med mindre der opstår ekstra efterspørgsel efter adgang til idrætshallen, eksempelvis i form af foreninger, som ønsker flere foreningstimer, eller selvorganiserede brugere, som ønsker adgang. Det er symptomatisk, at der i mange kommuner er begyndende interesse for og viden om, at tilskudsstrukturerne bør analyseres og justeres, men samtidig er det ikke noget videre populært tema at åbne. Der er kommuner, hvor denne gordiske knude og stille alliance er løst op, og der er etableret nye tilskudsstrukturer, som ikke bare harmoniserer oven på strukturreformen, men som rent faktisk bruger nye styringsprincipper, som er balanceret med udviklingen i idrætsvanerne. (Organisering og Drift s. 52-53)

Mulige konsekvenser

Der er som beskrevet tidligere mange interesser, der skal tages højde for, når der ses på idrætsfaciliteterne, det være sig lokalpolitiske, sundhedsmæssige, kulturelle og økonomiske. Når der ses på de selvejende haller, er det ikke givet, at en bestyrelse i en selvejende hal har samme interesser som kommunen. Kommunen vil se det mere overordnet fra en kommunal men også lokal vinkel, hvor den selvejende hal primært vil se på det fra den lokale vinkel. Flere steder i Slagelse Kommune – måske særligt i landområder – kan hallen ses som et samlingspunkt. Det er væsentligt at have med, om man politisk vil understøtte dette. Eller om der i lokalområderne er andre bygninger, der har denne funktion eksempelvis skole eller forsamlingshus? En aftale med de selvejende haller kan få en række konsekvenser alt afhængig af opbygning. Bliver en større del aktivitetsbaseret er der en risiko for, at en hal med et mindre 'kundegrundlag', som ikke er levedygtig uden stor kommunal finansiering i yderste konsekvens kan lukke.

En anden mulig konsekvens kan også være, at der bliver fordelt færre ressourcer og derved bliver frigivet midler, der kan anvendes til andre aktiviteter til glæde for kommunens borgere.

I disse år diskuteres skolelukninger i mange danske kommuner. Baggrunden er både et fokus på effektivitet, stordrift og økonomi og et fokus på mulighederne for at sikre kvalificerede faglige udfordringer til alle børn. Der diskuteres også lukning af kirker og forsamlingshuse, men endnu er idrætsfacilitetsområdet gået fri. Men hvorfor egentlig? Er det fordi, der fortsat er tilvækst af idrætsaktive danskere? Er det, fordi at de faciliteter, som er placeret i yderområder, og som potentielt kunne være lukningstruede, er selvejende institutioner og dermed formår at rekruttere en stor grad af frivillig arbejdskraft samt at argumentere andre succeskriterier end fuld udnyttelse og mange brugere? Er det, fordi skoleområdet i endnu højere grad er offentligt finansieret og styret, hvorfor det er lettere at gribe til fælles løsninger og koordinerede nedskæringer? Eller er det bare et spørgsmål om tid, før lukningsdiskussionen og den økonomiske diskurs også rammer idrætsfaciliteterne? (Organisering og Drift. s. 27)

Hvad vil Slagelse Kommune?

I Slagelse Kommune er der mange forskellige faciliteter, og de selvejende haller er en del af den kapacitet, der kan stilles til rådighed for foreninger mv.

Den politiske retning kan til dels ses i idrætspolitikken, hvor der står, at vi skal *fokusere på færre tidssvarende, fleksible, vedligeholdte og samlede anlæg end mange umoderne, fastlåste, forfaldne og spredte anlæg*. Derudover står, at vi skal *optimere brugen af faciliteter og booking for både organiserede og selvorganiserede*. (Slagelse Kommunes Idrætspolitik s. 20 -21)

En ny aftale med de selvejende haller skal kunne ses i sammenhæng med de politiske ønsker. Der skal derfor tages politisk stilling til:

- Hvilke faciliteter ønsker Slagelse Kommune at stille til rådighed?
- Hvilken kapacitet ønsker Slagelse Kommune at stille til rådighed?

- Skal en fremtidig aftale med de selvejende haller være baseret på aktivitet eller råderum?
- Hvilke andre politiske målsætninger ønskes inddraget?

Haller i Slagelse Kommune – sammenligning af kommunale og selvejende haller

Den samlede halkapacitet i Slagelse Kommune udgøres af 13 kommunale, 7 selvejende samt 3 øvrige haller. Hallerne anvendes primært til skoleidræt samt foreningsorganiseret idræt, hvor Slagelse Kommune skal stille kapacitet til rådighed jf. folkeoplysningsloven. Der findes sidst i dette notat et samlet skema over hallerne, tilknyttede foreninger og sportsgrene.¹

Langt de fleste haller har faciliteter, der kan anvendes til de traditionelle 'hal-idrætter' såsom gymnastik, badminton, håndbold, fodbold, volley og basketball. Dog er der en række haller, hvor der ikke må anvendes harpiks, hvilket gør hallerne uegnede til håndbold for seniorer og de ældste ungdomsrækker (U-14 og ældre). Derudover kan forskellig gulvbelægning i hallerne gøre dem mere/mindre egnede til nogle idrætter.

I forhold til fordeling af haltid er der særligt pres på tiderne fra mandag til torsdag fra 16 – 21, hvilket er den såkaldte prime-time. Derudover er der i større eller mindre omfang ledige tider i alle haller. Halfordelingen er udtryk for den forventede brug ved sæsonstart, og hverken foreninger eller hal har incitament til at oplyse om ikke oprettede hold eller aflysninger. Der kan derfor ikke laves en opgørelse over den faktiske brug af hallerne.

Flere af aktiviteterne i hallerne er derudover sæsonpræget, hvor sæsonerne er at varierende varighed.

Der er i 2015 betalt knap 12 mio. kr. til de 7 selvejende haller fra Slagelse Kommune, og beløbet er et udtryk for den aftale, der gælder 2014 – 2016. Ud af dette beløb vedrører ca. 0,9 mio. kr. vedligeholdelse af de grønne arealer ved Dalmose og Sørbyhallerne. Aftalen med de selvejende haller er lavet med udgangspunkt i niveauet for de kommunale haller i 2013, men der er sket effektiviseringer i forbindelse med rengøring samt bygningsdrift i perioden siden da. Aftalen er desuden lavet med udgangspunkt i et anslået forbrug i forbindelse med bygningernes drift, hvilket betyder, at priserne for køb af haltiden varierer mellem de enkelte haller. Aftalen dækker de samlede udgifter herunder også udvendig vedligehold. Dog er der tidligere givet enkelte tillægsbevillinger til selvejende haller i forbindelse med anlægsudgifter.

Forbruget på de 13 kommunale haller var i 2015 knap 13 mio. kr. brutto i forhold til almindelig drift og indvendigvedligehold. Udgiften til udvendig vedligeholdelse er i Kommunale Ejendomme, så tallet er ikke sammenligneligt med ovenstående tal for de selvejende haller. Der er i 2016 sket yderligere effektiviseringer i driften af de kommunale haller i forbindelse med oprettelsen af bygningsservice. Dette kan ikke ses i tallene for 2015 og vanskeliggør en sammenligning af udgifterne til hallerne i 2016, da bygningsdriften umiddelbart ikke kan isoleres for hallerne.

¹ Skemaet er lavet ud fra Slagelse Kommunes samt de selvejede halleres hjemmesider, hvilket betyder, at der kan være afvigelser i forhold til faktisk brug af hallerne.

I den nuværende aftale med de selvejende haller har Slagelse Kommune købt 5.460 timer i hver selvejende hal, hvilket svarer til al tid i timerne fra kl. 8.00 – 23.00 364 dage om året. Slagelse Kommune køber således råderetten til hallerne, hvilket er væsentlig mere kapacitet end aktiviteterne i hallerne tilsiger.

Der er tidligere i dette notat citeret, at der i princippet ikke er en kommunal redningskrans for en selvejende hal. Dog har den selvejende hal og kommunen en fælles interesse i at kunne stille en facilitet til rådighed for kommunens borgere. I en tid hvor mange områder i kommunen også fritidsområdet er under økonomisk pres, er et relevant spørgsmål dog, hvilket serviceniveau kommunen ønsker at købe i en selvejende hal – og dette niveau svarer måske ikke overens med den selvejende hals ønske om, hvad man gerne vil tilbyde kunderne.

Slagelse Kommune køber udover kapaciteten i de selvejende haller kapacitet i Gymnasiehallerne samt Gerlevhallen. I forhold til gymnasiehallerne er der indgået en driftsoverenskomst, hvor kommunen køber haltid i eftermiddagstimerne.

Gerlevhallen, der er en del af Gerlev Idrætshøjskole, og som således selv anvender mange af hallens timer, er også hjemmebane for Hashøj IF, og der bliver købt timer i Gerlevhallen til en pris på 490 kr. i 2015. Her købes den faktiske tid, der anvendes til folkeoplysende aktiviteter i hallen.

Umiddelbart indikerer ovenstående tal, at de selvejende haller er dyrere i drift end de kommunale haller, dog skal det påpeges, at det ikke er sammenlignelige tal. Der kan desuden være andre politiske prioriteringer end blot økonomi, der ligger bag beslutning om køb af haltid. Det er derfor vigtigt, at der politisk træffes beslutning om de principper, der skal være rammen for en fremtidig aftale med de selvejende haller i Slagelse Kommune.

Eksempler på spørgsmål i forhold til principperne for fremtidig aftale

Hvilke faciliteter ønsker Slagelse Kommune at stille til rådighed?

Er det blot et spørgsmål om det basale for at kunne dyrke sin idræt i en hal, dvs. halgulv og omklædningsrum, eller skal der være andre faciliteter evt. til særlige sportsgrene eksempelvis klatrevæg?

Hvilken kapacitet ønsker Slagelse Kommune at stille til rådighed?

Kapaciteten kan ses som det samlede antal timer, der er i hallerne i Slagelse Kommune. I Folkeoplysningsloven er der ikke angivet, hvor stor en kapacitet, kommunen skal have. Skal kommunen blive bedre til at anvende egen kapacitet inden køb af yderligere kapacitet? Skal der være en øvre grænse på det timetal, der stilles til rådighed? Skal foreningerne tilbydes bedst egnede facilitet eller nærmeste? Skal der være et nærhedsprincip for den enkelte forening, eller hvor langt er det rimeligt at transportere sig for at dyrke sin sport? Er der forskel på børne- og voksenidræt?

Skal en fremtidig aftale med de selvejende haller være baseret på aktivitet eller råderum?

I dag bliver der købt råderum i de selvejende haller, hvilket ikke nødvendigvis er i tråd med Slagelse Kommunes Idrætspolitik, hvor der ønskes så megen aktivitet som muligt. Skal der i en

fremtidig aftale fortsat købes råderum? Skal en fremtidig aftale være baseret på aktivitetsbaseret køb i forhold til efterspørgslen? Skal en fremtidig aftale være en kombination, hvor en del er et fast køb (eksempelvis timer til skoler) og øvrigt køb er aktivitetsbaseret?

Hvilke andre politiske målsætninger ønskes inddraget?

Der er forskel på kundegrundlaget for de enkelte haller. Det vil alt andet lige være vanskeligere at drive en selvejende hal aktivitetsbaseret med et mindre kundegrundlag. Ønsker man at inddrage andre politiske målsætninger? Det kunne eksempelvis være hallen som kulturbærer, der evt. kan ses som landdistriktsudvikling. Det kunne også være i forhold til bosætning og fastholdelse, at der er et ønske om, at der skal være mulighed for at dyrke idræt lokalt.

	Tilknyttede skoler	Tilknyttede foreninger	Cafeteria	håndbold	fodbold	volley	basketball	badminton	tennis	Skydning	gymnastik	Atletik	boksning
Selvejende haller													
Agersøhallen ½-hal	-	-	-										
Dalmose Hallen	Dalmose Skole og Flakkebjerg Skole	Hashøj Handicap Idrætsforening, IF 62, BTK Hashøj, Gimlinge IF og Motionsklubben Aktivitet og Samvær	x	x	x	x	x	x		x	x		
Skælskør hallen	Eggeslevmagle Skole	Crux klatreklub, Eggeslevmagle S.G & I.F., Firmasport, SBI fodbold og FREM 83 håndbold, Tjæreby og SBK badminton											
Slagelse Hallen	Xclass	Slagelse Badminton Klub, Slagelse Hockey Klub og Ældresagens Badminton											
Stillingehallen	Stillinge Skole	Stillinge IF											
Sørbyhallen	Hvilebjerg Skole	FS Hashøj, Sørbymagle Idrætsforening og Sifs Venner	x										
Vesthallen	Marievangsskolen	Slagelse Håndboldklub, Slagelse Bokseklub, Firmaidræt Slagelse, Marievang Idrætsforening og B73	x		x			x					x
Kommunale haller													
Antvorskovhallen	Antvorskov Skole	Slagelse Håndbold, Slagelse Gymnastikforening, Korsør/Tårnborg Håndbold og Slagelse Damehåndbold	x	x		x		x					
Boeslundehallen	Boeslunde Skole og Lille Egede Frikole	Boeslunde Boldklub og Boeslunde Gymnastikforening	-	x	x	x	x (- kurv)	x	x		x		
Eggeslevmagle Skolehal	Eggeslevmagle Skole		-										
Kirkeskovhallen													
Korsørhallen	Broskolen og Helms Skole	Korsør Atletik og Motion, Korsør Badmintonklub, Korsør FC, Korsør Tennisklub, FC Storebælt, Firmaidræt og VK Vestsjælland	-	x	x	x	x	x	x		x	x	
Nordhallen			x?	x		x	x						

	Tilknyttede skoler	Tilknyttede foreninger	Cafeteria	håndbold	fodbold	volley	basketball	badminton	tennis	Skydning	gymnastik	Atletik	boksning
Nymarkshallen	Nymarksskolen	Slagelse Gymnastikforening, Nordbyens Badminton klub, Slagelse Badmintonklub og Slagelse Inlinerklub											
Skælskør Skolehal ikke hal i fuld størrelse								x			x		
Storebæltshallen	Baggesensskolen	FC Storebælt, Korsør Badmintonklub, Korsør Storebælt GF og Korsør/Tårnborghåndbold	x	x	x	x		x			x		x
Søndermarkshallen	Søndermarksskolen	Slagelse Håndbold, B91, Volleyklubben Vestsjælland, Slagelse og Skælskør Eagles Floorball, Andvorskov Badminton og Den Vietnamiske Forening	.	x		x		x					
Tårnborghallen	Tårnborgh Skole	Hulby Badminton, Korsør/Tårnborghåndbold, Tårnborgh Badminton, Tårnborgh Fodbold og Tårnborgh Gymnastik	.	x	x	x		x					
UV-Hallen		B73, SBI, Motion og Samvær, Slagelse 2011, FC Bosna, Slagelse Seniorklub, Slagelse Americansk Football og Firmaidræt Slagelse		x				x					
Vemmelevhallen	Vemmelev Skole	Slagelse In-line Klub, Vemmelev Badmintonklub, Vemmelev Fitness, Vemmelev Fodboldklub, Vemmelev Gymnastikforening, Vemmelev Håndboldklub, Vemmelev Skytteforening, Vemmelev Tennis og Vemmelev Volley	(x) pt. – forpagter	x	x	x	x	x					
Øvrige haller													
Gymnasiehallerne	Gymnasiet	Antvorskov Badminton Klub, Slagelse Badminton, Slagelse og Skælskør Floorball											
Gerlevhallen	Gerlev Idrætshøjskole	Hashøj IF (gymnastik, svømning, fodbold, håndbold og badminton)											

Skemaet er lavet ud fra informationer fundet på Slagelse Kommunes og de selvejende halleres hjemmesider.